

Sygehus eller i de allerførste Dage viste sig at lide af Sygdomme, som de havde medført fra deres civile Liv, hvoriblandt 49 Tilfælde af Kønssygdomme. Der bliver altsaa saaledes kun 550 Tilfælde tilbage, der kunne betegnes som opstaaede under Kantonnementsøvelserne, og dette Tal er endnu for højt, idet adskillige af de kroniske Sygdommes Begyndelse kan føres tilbage til Tiden før Mødet. Under Kantonnementet ere som sædvanlig de fleste Lidelser Sygdomme i Underkæbberne. Af saadanne Tilfælde har der i Aar været 238, medens de i 1899 vare til Stede i et Antal af 322. Der er ikke indtruffet noget alvorligt Ulykkestilfælde, og der er ikke forefaldet noget Dødsfald. Ifølge Divisionslægens Formening kan der heller ikke forventes noget saadant mellem de endnu paa Sygehusene henliggende temmelig faa syge. Det er derfor naturligt, at Divisionslægen kan udtale, at Sundhedstilstanden, trods det til Dels meget uheldige Vejr i den sidste Del af Øvelsestiden, har været god og i ingen Henseende har staaet under, hvad den plejer at være, ligesom Antallet af fodsyge har været mindre end sædvanligt.

Jeg skal slutte med at udtale min Tak for den Tillid, den ærede sidste Taler har udtalt over for mig, og jeg kan forsikre, at den ikke skal blive skuffet.

K. M. Klausen: Jeg vil først udtale min Beundring for den højtærede Krigsminister, fordi han saaledes paa staaende Fod, naturligvis uden i Forvejen at have mindste Anelse om, hvad der vilde komme, har været i Stand til at holde en saa lang Tale og endog har faaet Tid til at skrive den op paa et Papir, saa at han kunde holde den ved Hjælp af dette.

Den ærede Ordfører for Flertallet (A. Nielsen) optræder jo i Almindelighed som et Skjold eller en Lynafleder for Regeringen, og han har her handlet ud fra dette Forhold, naar han har ledet Talen hen paa Kantonnementsøvelserne. Jeg har en Mistanke om, at det hele har været aftalt Spil mellem den ærede Ordfører og den ærede Minister, for at Ministeren kunde faa Lejlighed til her straks paa staaende Fod at komme ind paa det Spørgsmaal, som jo er brændende i disse Dage: de nylig afholdte Kantonnementsøvelser. Jeg skal derfor her tillade mig ogsaa at dvæle lidt ved de Forhold, der ere komne frem ved disse Øvelser. Det er meget stærke Klager, der lyde, og det er enstemmige Klager, de komme fra alle Partier. Naar

man lige netop undtager den Presse, hvis Profession er at forsvare alt, hvad der forekommer fra Ministeriets Side, kan man sige, at der er en sjælden Enstemmighed om at fordømme den Maade, hvorpaa Kantonnementsøvelserne ere blevne afholdte i Aar. Der klages over, at Mandskabet er blevet overanstrengt i høj Grad, at man har forlangt Marcher af dem fra Morgenen til sent paa Aftenen. Naar de endelig skulde i Kvarter, har man ladet dem staa og vente i mange Timer, 5—6 Timer, ude paa aaben Mark, gennemblødte af Regn. Og naar de ere komne i Kvarter, have de intet kunnet faa at spise. Der er mange af disse Folk, der klage over, at de ligefrem have lidt Sult. Jeg synes, det er uforsvarligt af Ledelsen at afholde disse Øvelser paa den Maade.

Nu har den højtærede Minister sagt, at Sagen skal blive undersøgt. Det er jo muligt, at en saadan Undersøgelse kommer i Gang, og at man finder en eller anden Buk, paa hvem alle Synder kunne læsses. Men jeg tror, at det Sted, hvor Ansvar skal lægges, ikke er hos nogen af de underordnede, men hos den overordnede, hos Krigsministeren selv. Det er ham, der bærer Ansvar for den skandaløse Maade, hvorpaa Kantonnementsøvelserne i Aar ere foregaaede. Det er udtalt i den senere Tid, at Højres Krigsministre have haft samme Tanke, at lade Kantonnementsøvelserne foregaa paa en lignende Maade, som sket er i Aar. Men ingen af Højres Krigsministre har turdet vove at gennemføre det, fordi de have set, at til at kunne gennemføre det mangler Hæren en betydelig Mængde Materiel, som ikke kan undværes, naar Øvelserne skulle foregaa, som Tilfældet har været. Af denne Grund have Højres Krigsministre set sig nødsagede til at opgive at afholde Øvelserne paa denne Maade. Og den nuværende Krigsminister har ikke gjort noget Skridt til at skaffe sig det Materiel, navnlig i Retning af Telte, som er nødvendigt for at kunne foretage Øvelserne paa den Maade, som sket er. Naar derfor de skyldige skulle findes frem, tror jeg, at den mest skyldige vil blive selve den ærede Krigsminister. Det er ham, der bærer Ansvar for den Maade, hvorpaa Øvelserne ere foregaaede i Aar.

Jeg skal hermed forlade dette Spørgsmaal om Kantonnementsøvelserne — der bliver jo rimeligvis senere Lejlighed til at beskæftige sig nærmere dermed —, idet jeg haaber, at Resultatet af de Undersøgelser, der blive foretagne, saavel som